

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, Україна, 3–5 вересня 2013 року)

Суми
Сумський державний університет
2013

Внедрение предлагаемого стандарта на обувных предприятиях регионов ЮФО и СКФО позволит снизить риски, связанные с производством некачественной продукции и получением рекламаций, а также возможность конкурировать на равных с сертифицированными компаниями, повысить производительность, снизить затраты, предупредить предприятия от банкротства, спровоцирует создание новых рабочих мест, в которых так нуждаются регионы двух округов, чтобы облегчить социальную напряженность.

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ПРИЛАДОБУДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Столяров А. В.

АДІ ДВНЗ «ДонНТУ», Україна

Однією з важливих ознак сучасного розвитку Української держави є спрямованість вектора її економіки на підвищення конкурентоспроможності підприємств, модернізацію виробництва, впровадження нових технологій та устаткування. Провідна роль у цих процесах належить галузі приладобудування, що виробляє засоби вимірювань, аналізу, обробки і надання інформації, обладнання регулювання, автоматичні й автоматизовані системи управління. За рівнем наукоємності вона була і залишається провідною галуззю вітчизняного машинобудування. Наукові ідеї, які народжувались у приладобудуванні, забезпечували надійність роботи пристроїв у космонавтиці, радіоелектроніці, ракето- та літакобудуванні, в цілому відображали стан науково-технічного розвитку України [1, 2].

Після здобуття нашою державою незалежності та переходу до ринкової економіки, в галузі приладобудування відбулися зміни, які мають як негативні так і позитивні наслідки:

- багато великих підприємств розпалися через відсутність попиту на їх продукцію (наприклад, зникла необхідність забезпечення потужного військового комплексу);

- деякі підприємства продовжують працювати, але випускають значно менший товарний асортимент, часто здійснюють серійне виробництво продукції на замовлення чи тільки сервісне обслуговування раніше випущеної продукції;

- почав відбуватися обмін досвідом із закордонними представниками галузі приладобудування та ін.

Здійснимо аналіз стану приладобудування в Україні за 2010–2012 рр. за даними статистики [3]. Порівняно з 2010 роком, загальний обсяг реалізованої продукції приладобудування збільшився на 34,08% – з 23201,8млн.грн. до 31109 млн. грн. Проте цей приріст є меншим, ніж показало машинобудування України загалом (44,97%), але більшим, ніж ріст загального обсягу реалізованої продукції промисловості (31,78%). Це призвело до падіння частки продукції приладобудування у машинобудуванні з 23,37% до 21,62%.

Для порівняння, співставимо ці данні з аналогічними показниками по

Російської Федерації [4]. Отже, порівняно з 2010 роком, загальний обсяг реалізованої продукції приладобудування Росії збільшився на 30,3% – з 1131,5 млрд. руб. до 1474,3 млрд. руб. Як і в Україні, цей приріст є значно меншим, ніж показало машинобудування загалом (46,47%), але більшим, ніж ріст загального обсягу реалізованої продукції промисловості. Таким чином, частка продукції приладобудування у машинобудуванні зменшилася з 4,51% до 4,35%.

Отже, що темпи реалізації продукції приладобудування Російської Федерації в цілому повторюють загальні тенденції у промисловості України. Можна зробити висновок, що проблеми в приладобудуванні мають не локальний, а загальний характер для країн колишнього СРСР, основними з яких є:

- недостатня конкурентоспроможність продукції;
- відсутність системи сервісного обслуговування;
- низька популярність на світових ринках;
- недостатня наявність кваліфікованих кадрів фахівців і робітників;
- високий рівень зношення активної частини основних фондів;
- низька інноваційна активність;
- низька інвестиційна привабливість.

Для перетворення машинобудування на конкурентоспроможну, ефективну, високотехнологічну і сприйнятливую до інновацій галузь, що динамічно розвивається, необхідно вирішити цілу низку глобальних завдань:

- підвищити конкурентоспроможність продукції;
- збільшити інвестиційну привабливість підприємств галузі;
- розширити ринки збуту приладобудівної продукції;
- реструктуризувати приладобудівний комплекс;
- поліпшити забезпечення висококваліфікованими науковими і робочими кадрами.

1. Александрова І.С. та ін. Нарис історії приладобудування України: еволюція, сучасний стан: Монографія / І.С. Александрова, Н.Г. Анненкова, Л.М. Бесов. – Харків. НТУ „ХПІ”, 2009. – 212с.

2. Беспалюк Х.М. Способи активізації інноваційної діяльності приладобудівних підприємств. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/18308/1/70-Bespalyuk-122-123.pdf>

3. Інформація Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

4. Промышленнопроизводство: Федеральная служба государственной статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gks.ru/wps/wcm/connect/rosstat_main/rosstat/ru/statistics/enterprise/industrial/